

Art. 281. W sprawach o przestępstwa określone w art. 135 Kodeksu karnego:

- 1) stosuje się domniemania ustanowione w art. 134 § 1 i 2 Kodeksu karnego wykonawczego,
- 2) protokoły i inne dokumenty wymienione w art. 258 niniejszej ustawy wolno w warunkach określonych w art. 334 i 337—339 Kodeksu postępowania karnego odczytywać na rozprawie również wtedy, gdy zostały sporządzone w postępowaniu przed organami finansowymi.

Art. 282. W razie skazania za przestępstwo skarbowe popełnione w okolicznościach określonych w art. 25 § 1 pkt 3, przy egzekucji należności państwowych uszczuplonych takim przestępstwem stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu karnego wykonawczego, dotyczące egzekucji kary grzywny wymierzonej za przestępstwo popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, którym wyrządzono szkodę w mieniu społecznym.

Art. 283. § 1. Określone w niniejszej ustawie przepisy o postępowaniu stosuje się również do spraw wszczętych przed dniem wejścia jej w życie, jeżeli przepisy poniższe nie stanowią inaczej.

§ 2. Sprawy należące według przepisów dotychczasowych do właściwości sądów toczą się do końca postępowania w danej instancji według przepisów dotychczasowych, jeżeli przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy rozpoczęto rozprawę główną; jednak w razie odroczenia rozprawy lub ponownego rozpoznania sprawy albo po zapadnięciu prawomocnego orzeczenia postępowanie toczy się według przepisów niniejszej ustawy.

§ 3. Sprawy należące według przepisów dotychczasowych do właściwości organów finansowych toczą się do końca według dotychczasowych przepisów procesowych, jeżeli przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy wydano orzeczenie karne.

Art. 284. Przepisy niniejszej ustawy stosuje się również przy wykonaniu orzeczeń, które stały się wykonalne przed dniem wejścia jej w życie.

Art. 285. § 1. W sprawach o przestępstwa skarbowe zakończone prawomocnym wyrokiem, w których kara nie została wykonana, stosuje się odpowiednio przepisy art. XIV § 1 i 4. przepisów wprowadzających Kodeks karny.

§ 2. W sprawach o przestępstwa skarbowe zakończone prawomocnym orzeczeniem organu finansowego, w których kara grzywny nie została wykonana, jeżeli według niniejszej ustawy czyn objęty orzeczeniem jest zagrożony karą, której górna granica jest niższa od kary orzeczonej, wymierzona karę grzywny łagodzi się do górnego ustawowego zagrożenia przewidzianego za taki czyn w niniejszej ustawie. Rozstrzyga o tym postanowieniem finansowy organ orzekający pierwszej instancji. Na postanowienie przysługuje zażalenie.

§ 3. Jeżeli przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zarządzono wykonanie zastępczej kary pozbawienia wol-

ności, kara ta podlega wykonaniu także wówczas, gdy orzeczono ją zamiast grzywny lub kary pieniężnej nie przekraczającej 1.000 złotych.

§ 4. W sprawach o przestępstwa i o wykroczenia skarbowe zakończone prawomocnym wyrokiem sądu lub orzeczeniem organu finansowego stosuje się przepisy niniejszej ustawy o przedawnieniu i zatarciu skazania.

§ 5. Przepisu art. 6 § 2 i 3 nie stosuje się do kar grzywny orzeczonych prawomocnie przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 286. Do osób określonych w art. 27 niniejszej ustawy art. 2 § 1 Kodeksu karnego nie ma zastosowania do środków przewidzianych w rozdziale VIII tego kodeksu.

Art. 287. § 1. Czynności procesowe, jak również czynności w zakresie postępowania wykonawczego i inne czynności wykonawcze dokonane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy z zachowaniem przepisów dotychczasowych, są skuteczne.

§ 2. Jeżeli do któregośkolwiek z przedmiotów unormowanych w niniejszej ustawie przewidziane jest wydanie przepisów wykonawczych, aż do chwili ich wydania zachowują moc przepisy dotychczasowe dotyczące tych przedmiotów, jeżeli nie są sprzeczne z przepisami niniejszej ustawy.

§ 3. Jeżeli obowiązujące przepisy powołują się na uchylone przepisy dotyczące przedmiotów unormowanych w niniejszej ustawie albo odsyłają ogólnie do przepisów ustawy karnej skarbowej, stosuje się w tym zakresie odpowiednie przepisy niniejszej ustawy.

§ 4. W razie wątpliwości, czy ma być stosowana ustawa karna skarbowa z dnia 13 kwietnia 1960 r., czy ustawa niniejsza, stosuje się ustawę niniejszą.

Art. 288. § 1. Traci moc ustawa karna skarbowa z dnia 13 kwietnia 1960 r. (Dz. U. Nr 21, poz. 123 z późniejszymi zmianami).

§ 2. Do czasu odrębnego ustawowego uregulowania sprawy zapobiegania i zwalczania demoralizacji i przestępczości nieletnich zachowują moc obowiązującą przepisy ustawy wymienionej w § 1 dotyczące nieletnich, którzy dopuścili się czynów zabronionych przez ustawę pod groźbą kary jako przestępstwa skarbowe lub jako wykroczenia skarbowe.

§ 3. W sprawach o popełnione przez nieletnich czyny, które dotychczas zabronione były przez ustawę pod groźbą kary jako występki skarbowe, a z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stają się wykroczeniami skarbowymi, stosuje się nadal przepisy ustawy wymienionej w § 1 dotyczące nieletnich, którzy dopuścili się czynów zabronionych przez tę ustawę jako występki skarbowe.

Art. 289. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1972 r.

Przewodniczący Rady Państwa: *J. Cyrankiewicz*
Sekretarz Rady Państwa: *L. Stasiak*

261

USTAWA

z dnia 26 października 1971 r.

zmieniająca ustawę o paszportach.

Art. 1. W art. 15 ustawy z dnia 17 czerwca 1959 r. o paszportach (Dz. U. z 1967 r. Nr 17, poz. 81) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Spraw Zagranicznych może upoważnić podległe mu organy do udzielania na granicy klauzul na pobyt czasowy w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej lub prze-

jazd przez jej terytorium posiadaczom paszportów konsularnych książeczkowych albo zwolnić te osoby od obowiązku uzyskiwania klauzul.”

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: *J. Cyrankiewicz*
Sekretarz Rady Państwa: *L. Stasiak*